

LJUS I ÖSTER

TIDNING #969

TILLS JESU KÄRLEK NÅTT ALLA FOLK

MARS 2024

06

En stund i
arkivet

10

Jesu kärlek
till barn i Nepal

14

Uzbekistan i
förändring

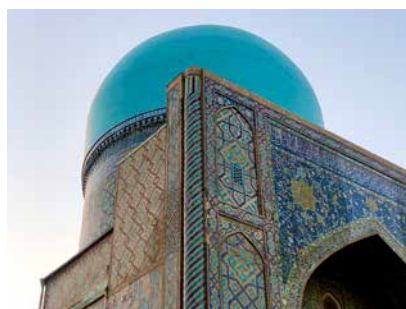
Att tjäna Gud
dag och natt i
Uzbekistan

06 **En stund i arkivet**
Reportage Röster under 120 år - vi besökte Ljus i Östers arkiv.

10 **Jesu kärlek till barn i Nepal**
Samtal med Per Thunberg om resan till Nepal.

14 **Kristna i Uzbekistan berättar om läget i landet**
Reportage Lokala missionärer drömmer om att kristendomen ska bli en del av den uzbekiska kulturen.

18 **Att tjäna Gud dag och natt i Uzbekistan**
Vitnesbörd Sahra, Dina och Aron är evangelister i uzbekiska bergsbyar.

04 **Anonyma hjältar - Bibelöversättare**
Vitnesbörd Alexanders beslut om att bli Bibelöversättare.

09 **Konfidentiellt!**
Krönika av Lars Narin.

13 **Intervju**
 Med Håkan, en före detta Bibelsmugglare.

22 **Andliga varelser på en mänsklig resa**
Fokus Om pilgrimsvandring och bön.

24 **Bokrea**

25 **Korsord**

26 **Information från Ljus i Öster**
 Årsmöte, teamresa och sommarjobb.

 Du får denna tidning för att du har gett en gåva till Ljus i Öster eller är medlem. Tidningen är ett sätt för oss att berätta om hur gåvorna används. Mer info finns på vår hemsida.

LJUS I ÖSTER

Ljus i Öster är en allkristen missionsorganisation som grundades 1903. Vi arbetar för att nå onådade folkgrupper i framförallt forna Sovjetunionen, Turkiet, Kina och Mongoliet. Eftersom många i området lever under förföljelse, arbetar vi också med att främja religionsfrihet.

Så här kan du ge gåvor:

Inom Sverige

Bankgiro: 900-3625

Swish: 123 900 36 25

Från Finland och övriga

EURO-betalningar

IBAN: FI60 6601 0010 8346 53

BIC: AABAFI22

Övriga inbetalningar från utlandet

IBAN: SE29 6000 0000 0006 6865 7782

BIC: HANDSESS

Om gåvor ges till specifika ändamål och insamlingsbehovet blir fyllt förbehåller vi oss rätten att använda dem för andra närliggande ändamål.

Ansvarig utgivare

Per Thunberg

per.thunberg@ljusioster.se

Redaktör

Sirle Körvits

sirle.korvits@ljusioster.se

Upplaga

6 000

Produktion/layout

Jessica Nyström, Dzign Your Way AB

Tryck

Kontorsrutin AB, Örebro

Adress

Gårdsfogdevägen 16

168 67 Bromma

Kontakt

Tel: 08-564 840 40

E-post: info@ljusioster.se

Hemsida: www.ljusioster.se

Org. nr

802003-0972

Omslagsfoto

Framsida: Sirle Körvits

Baksida: Charlotte Thunberg

ISSN 0345-7265 (print)

ISSN 2004-6820 (online)

Ny säsong av tillväxt

En kontinuerlig förnyelse, med fasta rötter av tro,
är vägen framåt för att växa tillsammans med Gud.

Itakt med att vintermånaderna gradvis lämnar plats för våren, känner vi hur den första vårsolen smyger in och väcker livet omkring oss. Det är som om naturen själv påminner oss om ett uppvaknande, en pånyttfödelse som genomsvär skapelsen. I Uppenbarelseboken 21:5 säger Gud: ”Se, jag gör allting nytt”. Dessa ord öppnar upp för en förväntan om förändring och ett löfte om en kontinuerlig förnyelse.

PRECIS SOM JORDEN förbereder sig för att återuppväcka naturen, blir vi kallade att förbereda våra hjärtan för en ny säsong av andlig tillväxt. Bibelordet talar om Guds eviga kärlek och oändliga möjligheter att göra om och göra nytt. Låt oss också påminnas om att vi bär möjligheten till en ny början inom oss. Varje dag är en möjlighet att sända ut rötterna av tro och tillåta Guds kärlek att blomstra i våra liv.

OCH NU, när påsken närmar sig, blir denna tid av förnyelse ännu mer betydelsefull. Precis som våren ger oss hopp om nytt liv, påminner påsken oss om den ultimata uppståndelsen från graven. På korset bar Jesus våra synder och genom sitt uppoffrande lidande skapade Han en brygga mellan vår mänsklighet och Guds nåd. Påsken är med andra ord inte bara en tid för färgglada ägg och blomstrande liljor; den är kärnan i vår kristna tro. Jesus övervann döden och erbjöd oss ett nytt, evigt liv tillsammans med Honom.

FÖR LJUS I ÖSTER är förnyelse en viktig del av arbetet. I vår strävan att nå de onådade mäs-

PER THUNBERG
TILLFÖRORDNAD
DIREKTOR,
LJUS I ÖSTER

”Låt Guds ord om att göra allting nytt bli ett levande hopp för oss, grundat på Kristi seger på korset och uppståndelse från graven.”

te vi vara öppna för nya vägar och projekt. Det handlar om att upptäcka och stödja de projekt som behöver en extra push framåt. Samtidigt inser vi att när ett projekt inte längre är pionjärt, kan det vara dags att avsluta det. Vår ambition är att arbetet i fält, på sikt, ska blomstra självständigt.

NYLIGEN FICK JAG möjligheten att besöka Nepal och utforska några missionsprojekt som vid tillfället inte hade stöd från Ljus i Öster. Jag fick se vackra kyrkor, besöka skolor och rehabiliteringscenter för dem som fallit offer för människohandeln. Det är fantastiskt att se hur dessa projekt, drivna av engagerade människor med ett stort hjärta för både sina medmänniskor och Jesus, skapar verklig förändring. Efter resan är jag fylld av minnen från otroliga upplevelser och har fått ett stort hjärta för arbetet i Nepal. Resultatet av detta är att Ljus i Öster nu stödjer ett skolprojekt i Nepal som du kan läsa mer om på sidan 10 i denna tidning.

DET ÄR VIKTIGT att vi fortsätter att arbeta framåt, hittar nya vägar tillsammans med Jesus och lyssnar till vart Han vill att vi ska gå. Låt oss omfamna Guds löfte om förnyelse. Låt oss vara som de första vårblommorna som sträcker sig mot solen – ivriga att absorbera Guds ljus och växa i Hans kärlek. Låt Guds ord om att göra allting nytt bli ett levande hopp för oss, grundat på Kristi seger på korset och uppståndelse från graven.

JAG ÖNSKAR ER alla en riktigt fin påsktid och en blomstrande vår!

Anonyma hjältar - Bibelöversättare

Det tar omkring 20 år att översätta hela Bibeln till ett nytt språk. Ett hårt arbete som görs i det dolda. Möt Alexander, en av dessa anonyma hjältar.

TEXT SIRLE KÖRVITS FOTO ADOBE STOCK

Genom Institutet för Bibelöversättning i Moskva (IBT), stöttar Ljus i Öster översättning i bland annat Kaukasien. Det handlar om att möta behovet av Bibeln på det egna språket för olika minoritetsfolkgrupper. Läs om Alexander och hans beslut om att jobba med Bibelöversättning, mer bestämt som exeget eller Bibeltolkare. Han heter egentligen någonting annat, men vi kan inte avslöja hans riktiga namn eftersom arbetet sker i en region med en stark etablerad islamisk tradition.

ALEXANDER BERÄTTAR:

Jag har alltid jobbat med elektronik men har nyligen också blivit pastor. Jag kommer inte riktigt ihåg hur det kom sig att jag blev involverad i Bibelöversättningsarbetet, utan minns att jag fick en lista med språk från IBT om planerade projekt och blev ombedd att välja ett. Jag drog mitt finger slumpmässigt på pappret och landade på ett minoritetsspråk i Kaukasien.

Först efter det började jag undersöka vad det

” Jag undrade: ”Varför gör de allt detta?” Det enda svaret som kom till mig var: ”För att Gud har kallat dem”.

egentligen innebär att översätta Bibeln. Jag hörde vittnesbörd från flera som var involverade i arbetet; om hur de litade på Gud fullständigt och jag kände att jag saknar den sorters tilltro. Många hade lämnat prestigefyllda jobb och flyttat till andra länder. En av dem hade flyttat från ett välbärgat land till en region där det var krig. Allt detta kom som en chock för mig.

EN ANNAN SAK som slog mig var att det hårda arbetet och alla uppoffringar man gör förblir otalt anonyma. Bibelöversättare är fullständigt medvetna om att ingen någonsin kommer veta om dem, deras namn kommer inte att publiceras någonstans. Jag undrade: ”Varför gör de allt detta?” Det enda svaret som kom till mig var: ”För att Gud har kallat dem”. Jag var förbluffad över deras exempel och beslutade att säga upp mig från jobbet och hänge mig helt och hållet till min nya ambition. Jag satte sommaren som en deadline.

Sommaren kom närmare och jag insåg att jag ville inte riktigt sluta på mitt jobb ändå. Otroligt nog höjdes våra löner tre gånger under den

Bibelöversättare vet att ingen kommer någonsin veta om dem, de drivs av en stark kallelse.

perioden, och inte med lite utan vi fick mycket mer än vi hade innan. Och jag bad: ”Gud, varför? Jag har jobbat här i 13 år och detta har aldrig hänt förut. Varför får jag dessa löneförhöjningar nu när jag har bestämt mig för att sluta?” Dessutom fick jag också veta att översättaren som jag skulle samarbeta med var okvalificerad och jag behövde hitta en annan. Jag förväntade mig att alla nödvändiga villkor för att starta arbetet skulle ges till mig på en silverbricka, men det hände inte.

TILL SLUT sa jag upp mig från jobbet och det blev dags att flyga till området i Kaukasien där jag skulle arbeta. Men jag hade fortfarande inga kontakter, bara en inbjudan för att besöka ett arkeologiskt institut i någon avlägsen by och ett namn på en språkexpert som var nästan 90 år gammal. Notera att jag hade bara hans namn, inget telefonnummer. Jag åkte tillsammans med min fru som vanliga turister. Vid lunchtid var vi framme i byn. När vi gick in på museet mötte vi en äldre man som frågade mig:

– Var har ni varit? Jag har väntat på er hela

GÅVA

Var med när Gud öppnar dörrar i Kaukasien

Märk din gåva med ”Bibelöversättning”.

dagen!

Min fru frågade mig:

–Har du avtalat ett möte med honom?

–Nej, det har jag inte gjort. Det är första gången jag träffar honom. Jag har inte ens hans nummer, svarade jag.

Mannen spenderade halva dagen med oss och berättade om regionen, människorna och om museet. Han gav mig också kontaktuppgifter till en av deras språkexperter. Vi gick för att leta efter denne expert och när vi hittade honom, lyste hans ögon upp och han sa:

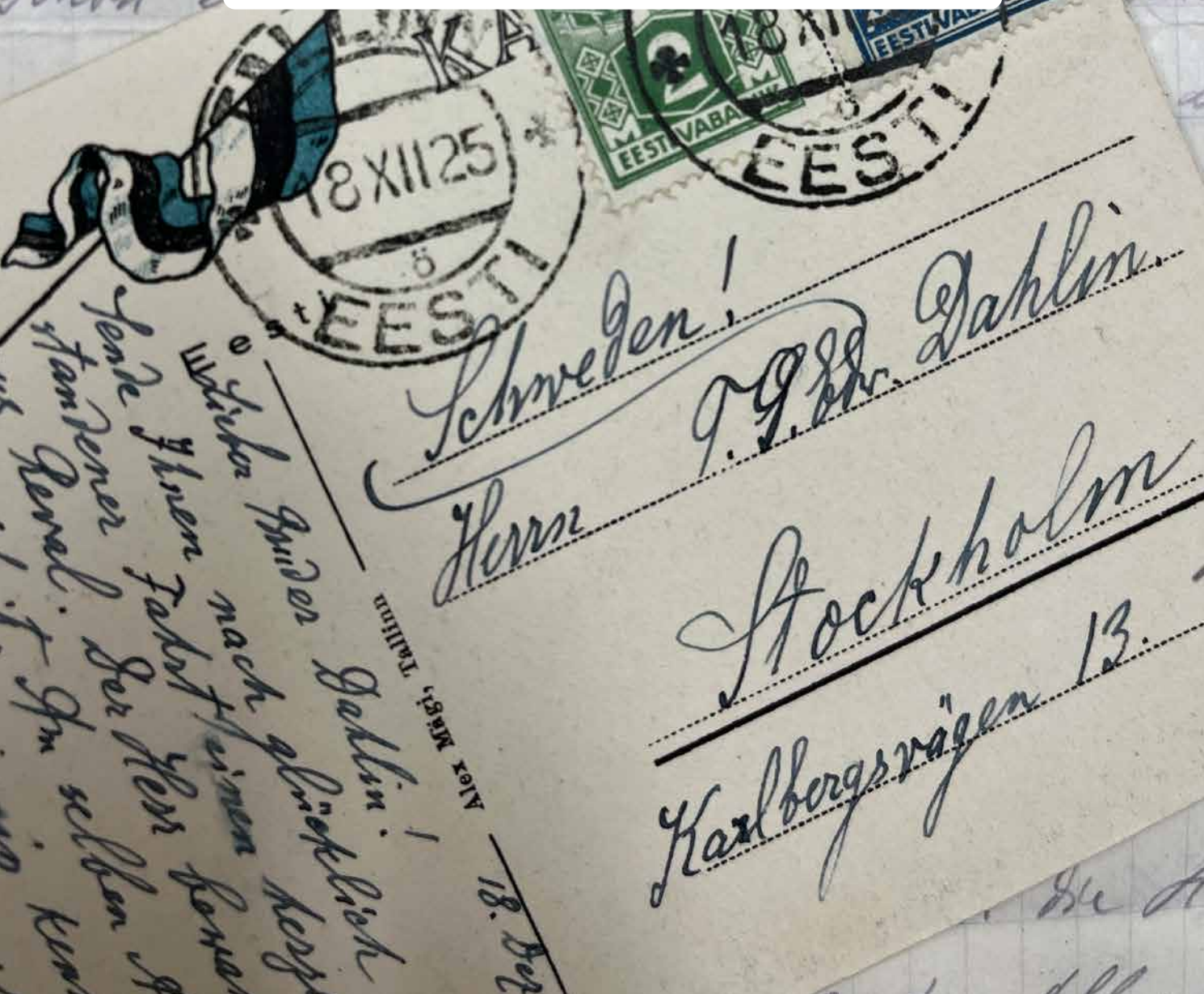
–Kommer du att lära dig mitt språk? Bra! Jag vill att mitt språk ska leva vidare.

HAN BÖRJADE predika islam till mig och jag kände mig totalt förvirrad. Hur är det möjligt för en muslim att börja översätta Bibeln, tänkte jag. Då mindes jag att ingenting är omöjligt för Gud och jag och min fru bad för situationen. Nästa morgon kom vi överens med språkexperten och han gick med på att översätta några Bibelställen tillsammans med oss. Jag insåg då att Herren håller på att öppna dörrar.

En stund i arkivet

På Riksarkivet i Täby finns Ljus i Östers historia bevarad på 50 hyllmeter. Vi åkte dit och fick en liten inblick i missionsarbetet.

TEXT OCH FOTO: SIRLE KÖRVITS

Familjen Vogel.

Foto: Ljus i Öster

En solig morgon i slutet av november, när det var de första dagarna av snö, åkte vi till Riksarkivet för att ta del av en bit av Ljus i Östers (Slaviska missionens) historia. Vi fick börja med en runda i arkivet med en i personalen. Ljus i Östers arkiv sträcker sig tillbaka till 1903 och därför fick vi gå till hyllorna längst in i magasin nummer ett för att se på de äldsta dokumenten. Sedan fick vi ta del av utvalt material. Det första vi öppnade var en låda märkt med "Grundarens portfölj". Nyfikenheten var stor, eftersom vi inte kunde förstå hur en hel portfölj får plats i en liten smal låda som är tänkt för dokument. Det måste vara felmärkt, tänkte vi. Men, när vi öppnade lådan såg vi en enkel liten svart väska med brunt handtag som rymde en Bibel och ett rött anteckningsblock – tillhörande Nils Fredrik Höijer.

DÄREFTER BLÄDDRADE jag bland korrespondensen med Ljus i Östers missionärer i Estland och Tyskland på 30- och 40-talen. Det är någonting märkligt över att sitta i ett arkiv och ta del av historiska markörer. När jag gick igenom breven och vykortet mellan Sverige och Estland noterade jag hur frimärkena såg ut. Under 30-talet var frimärkena med Estlands motiv, hade ofta texten Republiken Estland och naturligtvis på estniska. Under 40-talet blev de sovjetiska, med text på ryska och märkta med

Sovjetunionen. Frimärkena ändrades från att kosta 2 eller 10 cent till 30 kopek. Naturligtvis märktes tidens gång också i brevens innehåll.

LÄS NÅGRA (översatta) utdrag från ett långt brev som missionären Olga Vogel i Narva, Estland, skrev i februari 1934:

"Nu vill jag berätta om nya intryck från våra möten. Det stannar så många kvar på våra bönemöten, några bedja för första gången, och det är så glädjande. I dag var det en kär gammal man, som sade, att han nu äntligen ville lämna sig åt Herren. För tre dagar sedan hade en son till honom drunknat, och nu kände han, att han ej längre kunde kämpa mot Gud, som talade så kraftigt till honom. Hjärtgripande var hans bön och syndabekännelse. Måtte han komma igenom till full förlåtelse och frid med Gud. Vi se ofta här, huru Gud genom hårda slag, krossar och mjukar upp hjärtana. [...]

Jag skäms ögonen ur mig, vad skall ni tänka om fru Vogel, som hållit på en hel vecka med att skriva ett brev. I måndags måste min man och jag helt oförmodat resa bort, först en timmes järnvägsresa och sedan 7 kilometer efter häst. Det skulle nämligen där borta i byn bli möte för kvinnor, vilket vår kära Berta tagit hand om. Hon insjuknade dock helt plötsligt i förkylning och kunde knappt hålla sig uppe, och då måste vi ingripa. Så blev mitt brev åter liggande. Vi hade gjort oss i ordning att gå till stationen och hade

I en liten svart portfölj hade Höijer, Ljus i Östers grundare, sin Bibel och ett anteckningsblock.

Frimärken, historiska markörer, visar på sovjetockupationen i Estland.

en timme på oss, då det ringde på dörren, och en ung fru kom in, häftigt upprörd och skakande av gråt. Hon omtalade, att Gud sagt henne, att hon genast måste gå till oss och överlämna sig åt Frälsaren. Hon hade i går på vårt möte hört, huru Jona drog sig undan från Gud, så hade även hon gjort under hela sitt liv, men nu stod hon ej ut längre.”

OLGAS MAN, Rudolf Vogel, fick stöd från Slaviska missionen för att arbeta i Baltikum. Han var resepredikant och hade också med sig Biblar vid sina besök runt om i landet. Även hans syster Berta var anställd och hon jobbade med bland annat söndagsskolor. Under kriget blev det till slut omöjligt för familjen att stanna kvar i Estland eftersom Vogel härstammade från Tyskland, och de tvingades flytta till Berlin. Rudolf skriver därifrån, 1944:

”Vi leva i en tid, då hela världen är så upprörd och man icke vet, vilka förändringar morgondagen kan ha med sig. Då vill jag idag sända dig ett meddelande, och detta än mer eftersom jag icke har skrivit på länge – tag inte illa upp detta. Gud har ända till denna dag bevarat oss här i vårt

hem i Berlin, barnen äro också friska och krya.”

1949 blev han dock arresterad av ryska soldater och ingen hörde något från honom sedan dess. Olga och barnen blev kvar i Tyskland och även Berta som fortsatte med mission och hjälpte till i flyktingläger.

Också idag kan vi säga att världen är upprörd. Ljus i Öster fortsätter att stötta missionsarbetet i länder där mänskliga rättigheter kränks, där kristna förföljs och där det är krig. Låt oss bära alla de lokala hjältarna i bön. De är Guds händer och fötter på fälten.

” Vi leva i en tid, då hela världen är så upprörd och man icke vet, vilka förändringar morgondagen kan ha med sig ...

GÅVA

Ljus i Öster fortsätter att stötta lokala missionärer när världen är upprörd. Vill du ge en gåva?

Märk med ”Lokala hjältar”.

Konfidentiellt!

Lars Narin har hittat ett brev från Ljus i Östers förflutna.

Jag har under en tid ägnat mig åt att gå igenom det av Ljus i Östers arkivmaterial som ännu inte lämnats till Riksarkivet. Bland materialet finns en stor del från "Farmen", gruppen som i hemlighet förde Biblar över gränser in till kristna syskon i öst, som saknade Guds ord. Rapporter, instruktioner, kartor med mera. Bland alla handskrivna lappar, fanns följande berättelse:

GUD ÄR INTE EMOT SMUGGLINGEN...

Mot slutet av sommaren blev det allt svårare för ett team att slippa genom tullen in i det stora landet. Bilarna borrades igenom så de var som silar. Arbetet var som ett nervkrig, och teammedlemmarna var alldeles slut. De hade tänkt att göra en resa till före säsongens slut, men alla var rädda. Några vägrade blankt att åka en gång till, men den som hade uppgiften att preparera bilen hade bestämt sig för att göra en till resa. Han jobbade i sitt anletes svett och gjorde ett he(m)ligt utrymme i bilen. De hade beslutat att sätta Gud på prov. Om Han inte bevarade dem, skulle de aldrig försöka igen. De tryckte gaspedalen i botten och styrde mot gränsen.

ARBETARNA vid tullen borrade och borrade, de var alldeles rasande. En tog till yxan och började hacka. Chauffören nästan svimmade när han såg det. Men sedan kastade mannen yxan ifrån sig och tog ett långt verktyg och försökte slå det genom bilens underrede för att känna efter om det fanns något innanför. Men verktyget fastnade och gick inte ta loss. Han jobbade och slet men det satt fast. Efter en lång stund fick

LARS NARIN

” När de åkte till tullstationen fick han se en strålande ängel sänka sig ner till tullbyggnaden och när bilen kördes till verkstaden såg han en annan ängel stiga in i bilen.

han bort verktyget och skrek argt och förtvivat: "Stick härifrån!". Och bilen fick åka!

NÄR TEAMET VAR hemma igen berättade de om sin kamp under den sista resan till sina förebedjare och understödjare. Då sa en broder i bönegruppen: "Jag bad så för just den resan. Och jag bad Herren att sända åtminstone två änglar att beskydda lasset!" Då steg en broder upp, som hörde till teamet, och började berätta om en syn med helig fruktan. När de åkte till tullstationen fick han se en strålande ängel sänka sig ner till tullbyggnaden och när bilen kördes till verkstaden såg han en annan ängel stiga in i bilen.

NÄR TEAMET EFTERÅT öppnade det hemliga utrymmet i bilen fick de se att Biblarna var oskadade. Men det långa verktyget som tullmannen använde hade genomborrat en Bibel och hade gått igenom från Uppenbarelseboken ända till Josuaboken och stannat på en vers: "Se, jag har bjudit dig att vara frimodig och oförfärad; så var nu icke förskräckt eller försagd. Ty Herren din Gud är med dig i allt vad du företager dig."

Teamet fick svar ifrån Herren att de inte skulle ge upp utan fortsätta med frimodighet.

LARS NARIN var under många år ansvarig för litteraturarbetet på Ljus i Öster. Han driver eget förlag och har bland annat gett ut den självbiografiska boken "Med en vit rock i sotflagornas land" – om en livsresa som tar oss till Sovjetunionen och in i det slutna Kina.

Se mer på sidan 24.

Jesu kärlek till barn i Nepal

Det finns olika sätt för Ljus i Öster att hitta projekt att stötta för att nå de onådade med evangeliet. Ett sätt kan vara att bli berörd under ett semesteräventyr. Läs om Per Thunbergs resa till Nepal. Till vardags jobbar Per på Ljus i Östers kontor.

TEXT SIRLE KÖRVITS FOTO PER THUNBERG

Nepal ligger på Himalayas sydsluttning, mellan Kina och Indien. Det bor omkring 26,5 miljoner människor i landet och de tillhör ett stort antal olika folkgrupper. Över 80 procent av befolkningen är hinduer, 9 procent buddhister, runt 4 procent är muslimer respektive animister och knappt 1,5 procent är kristna.

Jag har samtalat med Per om hans resa till Nepal och hur Ljus i Öster nu är med och stöttar arbetet där.

Berätta om din resa, varför åkte du till Nepal?

Vi har en missionär i vår kyrka som heter Jonny Martinsson och han startade en missionsorganisation i Sverige som heter All Nations. Han ordnade en resa till Nepal för dem som är intresserade, så vi var en grupp som åkte dit i oktober. Jag tog semester för att åka med. Jag tyckte att det lät spännande och det skulle bli kul med en äventyrlig resa. Det är en resa som man kanske

annars inte gör och jag hade aldrig varit i Nepal tidigare. Vi var sju personer, plus Jonny och hans fru som åkte dit.

Vem träffade du?

Vi flög till Katmandu, som är huvudstaden där. Dagen hade precis börjat när vi landade och jag hade inte sovit på hela natten. Vi besökte olika verksamheter där och den tredje dagen åkte vi till södra Nepal. Vi åkte tidigt på morgonen och kom fram sen eftermiddag, det tog en hel dag trots att det inte var så långt. Vägarna är smala, det är mycket upp och ner i bergen, skymda kurvor och stup. Man använder inte bromsar när man kör utan tutar bara. När vi körde i en kurva tutade chauffören för att varna mötande trafik, och vi bromsade aldrig. Vi kom fram till Chitwan, där All Nations har mycket verksamhet. Första dagen åkte vi hem till en familj som hade fyra tjejer boendes hos dem, för att de skulle kunna gå i skolan. Tjejernas hem ligger högt uppe i bergen och de kan inte ta sig till skolan därifrån.

” Man använder inte bromsar när man kör utan tutar bara.

” Efter skolan stannar de flesta elever kvar och då kan lärarna berätta om Jesus”

Utanför ordinarie skoltid kan lärarna öppet dela sin kristna tro med barnen.

DAGEN EFTER åkte vi till ett par kommunala skolor med låg- och mellanstadieelever. All Nations har ordnat med extra lärarresurser till skolorna som också hjälper till med läxor och andra aktiviteter efter skolan. Efter skolan stannar de flesta elever kvar och då kan lärarna prata öppet om att de är kristna. Eftersom det inte är under ordinarie skoltid, kan de berätta om Jesus för barnen. Barnen kan sedan gå hem och berätta för sina föräldrar.

SAMMA DAG åkte vi till en annan skola. Vi åkte högt upp till bergen på smala grusvägar i jeepar. När vi nästan hade kommit fram, upptäckte vi att en bro hade spolats bort en vecka tidigare på grund av ett kraftigt skyfall. Då blev vi tvungna att gå den sista biten. Vi hade med oss paket från vår kyrka som barnen hade samlat ihop till barn i Nepal, fyllda med saker som tandkräm, papper, penna, tandborste, och så vidare. Vi hade också med oss spel och leksaker. Nu skulle vi bära med oss alla dessa 50 påsar. En lokal pastor visade

vägen och var tolk. Han sa att det skulle ta 30 minuter att gå upp för bergen. Vägen gick över bäckar och ibland fick vi krypa upp för att det var så brant. Den halvtimmen tog en timme och en kvart för oss som inte är vana att gå i bergen. Vi var inte heller riktigt klädda för den typen av vandring.

Tanken var att vi skulle vara framme runt tre eller fyra, och skolan väntade på oss redan från tolv, men vi kom fram kvart över fem. Då hade barnen och lärarna väntat på oss i över fem timmar.

Vi delade ut påsarna och talade med barnen och personalen. När vi skulle tillbaka började det skymma och vid sextiden var det beckmörkt. Vi skulle gå tillbaka samma väg i mörkret.

Innan vi började gå tillbaka frågade vi barnen om vilket djur som är det farligaste här och de svarade: Tigrar!

Så vi tänkte på att det kan finnas en tiger bakom varje buske. De lokala missionärerna visade vägen men det var ändå jobbigt för att allt

Skolan ger barnen hopp om en bättre framtid.

”
Arbetet
hjälp
fattiga barn
att få ut-
bildning
och mat
på skolan,
samtidigt
som man ger
dem tillgång
till evang-
eliet.

såg annorlunda ut i mörkret. Vi lyste med våra mobiler. Det blev lite jobbigt då fler blev oroliga över att det var farligt. Men vi kom ner fint, trots att vi var genomvåta. Vi såg inga tigrar!

Hur stöttar Ljus i Öster arbetet i Nepal?

Eftersom Ljus i Öster jobbar för att nå onådade folkgrupper blev det naturligt att ta med erfarenheterna från resan till kontoret och vi bestämde att stötta arbetet i skolorna. Nu är vi med och ger stöd till några skolor i Chitwan, så

att extralärare kan hjälpa till med läxhjälp och berätta om Jesus för barnen. Arbetet hjälper fattiga barn att få utbildning och mat på skolan, samtidigt som man ger dem tillgång till evangeliet. Läxhjälpsprogrammet sker nära församlingar.

Arbetet stoppar också barnåktenskap. I stället för att gifta sig fortsätter tjejerna med skolan och blir kanske lärare. Att få gå i skolan ger barnen hopp om en bättre framtid.

Den stora ateistiska nationen var rädd för något som de kallar för sagobok

Vi har träffat Håkan och Annlis Nitovuori, som bor i Kvevlax i Finland. Håkan, 77 år, berättar om Ljus i Öster och Bibelsmuggling.

TEXT SIRLE KÖRVITS FOTO THOMAS LAHTI

”
Ljus i Öster var som ett andningshål och informationen vi fick var viktig för oss. Den kunde vi inte få någon annanstans.

Håkan blev frälst som 15-årig och har jobbat som pastor i många år. Han minns sitt första besök i Tallinn 1966, då Estland var ockuperat av Sovjetunionen och fick veta att kristna ledare förföljdes. Då fick han en kallelse och insåg att det fanns ett behov; de hade inte Biblar och hade inte rätt att samlas. Han ville hitta en väg till att smuggla in Biblar från Helsingfors till Tallinn. Han gjorde dessa resor ofta på egen hand och Biblarna var från Ljus i Öster.

Hur smugglade du Biblar?

Båten körde varannan dag. Jag hade Biblarna i hytten där jag också övernattade. Jag tog med mig dessa i omgångar och ingen kollade när jag gick ut och in. Jag fäste massor av Biblar på kroppen och hade en ytterrock på mig, jag var mager så jag kunde ha med mig många böcker. Det var ganska enkelt. Jag gav dessa till en kontakt på plats och han tog dem vidare där de behövdes. En kontakt i Tallinn var en frimodig est med finsk bakgrund. Han hade levt under jorden och tog risken att ta emot Biblarna i sitt hem som han sedan delade ut till andra kurirer som tog dessa vidare.

Genom Tallinn kunde de också föra Biblarna vidare till andra sovjetländer, Tallinn var ändå som ett fönster mot väst. Men det var full bevakning med strålkastare som svepte över himlen på stränder och hamnar. Estniska medborgare fick inte alls röra sig vid kusten. Alla ester som hade haft bostäder nära stränder var tvungna

att flytta längre in, då all kust var under militärbevakning.

BIBLARNÄ VAR från Ljus i Öster, de flesta var Nya Testamenten med plastpärmar. Ibland hade jag med mig sällskap och kunde ta med mer leveranser, men ofta var jag ensam på dessa resor. Jag hörde om andra kurirer som blivit arresterade och fick sin bild publicerad i tidningen med målet att få dem att skämmas för sina handlingar. Jag har också träffat några som fastnat i tull och som blivit utskämda offentligt. En gång var jag på samma båt som en man som blivit fast innan och tullen kände igen honom. Då tog de in oss alla för kroppsvisitation. De tog av oss allt. Vi satt där länge och de sa att vi får fortsätta men inte han som blivit fast innan, trots att han hade visum. Officiellt hade Sovjetunionen religionsfrihet men det kan snarare klassas som frihet från religion. Bibeln var inte officiellt en förbjuden bok men i praktiken var det ändå förbjudet. Jag tänkte att den stora ateistiska nationen är rädd för något som de kallar för sagobok. Tänk vilken makt Bibeln har!

Ljus i Öster var så värdefull för mig och för andra i Finland för att i Finland talade man inte öppet om förföljelse av kristna i sovjetländerna, det var för känsligt även i kyrkor under sovjettiden. Ljus i Öster var som ett andningshål och informationen vi fick var viktig för oss. Den kunde vi inte få någon annanstans.

Dröm

att kristendomen
ska bli en del av den
uzbekiska kulturen

Kristna i Uzbekistan
upplever att läget i landet är
varierande. Det finns en öppen
dörr för mer frihet, samtidigt
som myndigheterna håller i
handtaget med järnhand.

TEXT OCH FOTO SIRLE KÖRVITS

Ljus i Öster stöttar över 40 nationella missionärer i Uzbekistan. De arbetar över hela landet, i städer och på landsbygden, både i registrerade och underjordiska församlingar. Varje år behöver kyrkorna ansöka om registrering på nytt och fortfarande är det mycket svårare för kristna än muslimer att få ansökningarna godkända. När en kyrka väl är registrerad innebär det ett skydd från myndigheterna. En pastor för en registrerad kyrka berättar:

–När vår kyrka blev registrerad och godkänd, fick vi ett samtal från myndigheterna om att nu är vi under deras beskydd. De som förföljde oss förut blev våra vakter. Det kan vara aktuellt vid stora samlingar med mycket folk, som vid påsk eller jul. Då måste vi få extra beskydd eftersom muslimer som ogillar vår verksamhet kan göra terroråd. Myndigheternas uppgift är att skydda en registrerad samling. Vi har blivit starkare

"De som förföljde oss förut blev våra vakter", säger en pastor för en registrerad kyrka i Tasjkent.

och kan samlas för bönen möten fritt. När friheten kom, trodde vi inte att det var sant att ingen kommer och kontrollerar oss när vi samlas och det tog ett tag innan vi började vänja oss vid det. Vi kände oss som ett lejon som suttit i en bur som plötsligt blev utsläppt; vi rörde oss lite kaotiskt i början och visste inte vilket håll vi skulle gå.

VÅR PARTNER, Temir, beskriver läget i landet som varierande. Det är som en öppen dörr just nu men myndigheterna håller i handtaget med järnhand. De bestämmer när de ska öppna och när de ska stänga. Han berättar att det finns en viss frihet i landet och det medför andra sorters svårigheter för kyrkan. När man får mer frihet, kan passionen börja avta, berättar Temir, och det blir ett annat tankesätt kring mission jämfört med när man hade mer motstånd. För att bemöta risken för passivitet i kyrkan försöker de gå tillbaka till ett missionstankesätt.

Samtidigt som de kristna får mer frihet, gäller samma även för muslimer. Det är en ny våg av islam i landet och utmaningarna i samband med detta ökar på hela samhället i takt med att religionsfriheten ökar. Men, det kommer samtidigt mer och mer muslimska människor till kristna kyrkor från grannländer som Afghanistan

” Drömmen är att vi som kyrka kan upptäcka nya sätt att vara en del av samhället.

tan och Tadjikistan. De söker Gud. Temir säger:

–Nyligen döpte vi många stora kraftiga män med stora skägg. Det var starkt att se dem stå på rad så där. De grät och gav sitt liv till Jesus.

FÖRSAMLINGARNA arbetar för att människor ska förstå att kristendomen är verklig och inte en importerad religion. De drömmer om att den ska bli en del av kulturen i landet. Temir berättar att de har en vision om en asiatisk kristen kultur. Det är till exempel viktigt för muslimer hur begravningen går till, var den sker och vilka böner som är med. När en kristen uzbek dör, görs inte dessa traditionella ceremonier för att kristna får inte begravas på muslimska kyrkogårdar. Det är ett stort problem för familjer och skapar mycket rädsla. Det är anledningen till att de håller på att skapa en tradition för hur begravningar ska gå till när man är kristen. På liknande sätt bygger de upp en kulturell tradition kring bröllopsceremonier. På det sättet hoppas de att kristendomen kommer in i den uzbekiska kulturen. När de bygger kyrkor, vill de att de ser asiatiska ut, så att besökare känner att det inte är främmande. Temir säger:

– Drömmen är att vi som kyrka kan upptäcka nya sätt att vara en del av samhället. Vi vill nå

På landsbygden samlas de kristna i underjordiska församlingar.

ut genom utbildning om kristendom och genom media. Vi vill att kristendomen ska vara en naturlig del av den uzbekiska kulturen.

DEN NYA FRIHETEN att mötas märks av i de registrerade kyrkorna och gäller främst församlingar i städer. Det ser mycket annorlunda ut för de kristna i landsbygden. Till exempel arbetar teamet i ett område med flera små byar där människorna inte hade hört om Jesus förut. Det är inte lätt att ta sig dit. Missionärerna måste ta sig över en flod på en provisorisk bro och åker ofta tidigt på morgonen och hem vid två på natten. Dessutom bor folket utspridda från varandra, det kan vara fem, tio kilometer till närmsta granne. De besöker fyra, fem byar varje gång.

– Vi visade Jesusfilmen för dem på deras eget språk. De blev väldigt överraskade över att Jesus kan tala deras språk! Vi har besökt området regelbundet i ett halvår och omkring hundra personer har tagit emot Jesus, berättar Temir.

MEN DE FÅR arbeta stegvis, då människor som tagit emot Jesus får utstå förföljelse från sina släktingar eller lokalsamhället. Till exempel blev barn till nyblivna kristna familjer utpekade

” De blev väldigt överraskade över att Jesus kan tala deras språk!

i skolan då läraren sa framför alla att deras föräldrar är kristna. Trycket blev för hårt för dessa familjer och missionärerna gjorde en paus i besöken ett tag.

– Vid jul åkte vi dit igen och besökte varje kristet hem. Vi hade med oss julklappar och upplevde fin gemenskap. Det finns hushåll i den regionen utan gas och värme. I byar saknar de ofta vinterkläder och får utstå hemska förhållanden. Vi hjälpte dem så mycket vi kunde och hade samlat in kläder och annat i våra kyrkor som folk ville donera till familjer i dessa byar. Vår dröm är att någon blir utsänd från vår kyrka och bygger ett eget hem i regionen, så att vi från församlingen kan bjuda hem människorna.

TEMIR BERÄTTAR också att de fått Nya Testamentet som nytgåva på uzbekiska med en speciell stämpel som visar att boken är godkänd. Han säger:

– Nyutgåvan har bra format och uzbekerna är väldigt glada över den. Vi tar med Nya Testamentet till familjer som blivit troende. De kysser boken och är glada över att få en helig bok.

Ta del av mer vittnesbörd från bergsbyar i Uzbekistan på nästa sida.

Namnet är ändrat av säkerhetsskäl

Att tjäna Gud dag och natt i Uzbekistan

Vittnesbörd från evangelister och missionärer som jobbar i underjordiska församlingar i uzbekiska bergsbyar.

TEXT OCH FOTO SIRLE KÖRVITS

GÅVA

Vill du stötta kristna i Uzbekistan?

Märk din gåva med "Lokala hjältar".

SAHRA:

Jag är 76 år gammal och tjänar som evangelist, dag och natt. Jag är alltid redo att gå ut och tjäna. Varje morgon läser jag Matteus 6:33: "Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också." Jag ber till Gud att Han ska sända människor på min väg som jag kan berätta för om Jesus. Ofta talar jag med taxichaufförer, med grannar och släktingar och Den Helige Anden ger mig alltid orden.

Jag är så tacksam, trots att många grannars män är negativa till att kvinnorna kommer till mitt hus. Många har kommit till tro genom mitt vittnesbörd och jag ber för varenda en av dem. Några exempel är en medarbetare till en högt uppsatt politiker som omvände sig när jag fick tillfälle att dela evangeliet med honom. Och en före detta minister, som är min släkting, som kom till mig en natt och jag delade evangeliet med honom hela natten. Han omvände sig och på morgonen dog han.

DINA:

Jag kom till tro år 1995. Alla mina bröder var emot det, så jag flyttade till en annan by. Jag gifte mig och vi fick barn, men när min man dog fick jag flytta till min svärmor. Hon var opiumberoende. Hela min mans släkt drack opium som te. Min svärmor hade tagit drogen i 40 år och var orolig över att helvetet väntar henne på grund av hennes beroende. Hon visste att jag var kristen och ville verkligen att vi skulle komma och bo hos henne, hon ville höra evangeliet.

Det var också mitt krav: om hon vill att vi ska bo hos henne så måste hon ta emot evangeliet. Hon svarade ja direkt och sa att hon vill bli befriad och komma till himlen. Tillsammans gick vi till en pastor för att be för henne. På vägen dit ville hon kasta bort drogen men jag försökte säga att hon kanske ska avvakta lite och se om bönen hjälper. Men hon sa att hon är redan så gammal och det går inte att fortsätta på samma sätt. Då kastade hon drogen i kanalen. När vi

kom fram och hon fick förbön, upplevde hon befrielse direkt men hon fick utså mycket lidande i en vecka på grund av abstinensbesvär. När hon mådde som värst på grund av avgiftningen, visste vi inte vad vi skulle ge henne för att hon skulle må bättre. Så vi gav henne mineralvatten eller mjölk med socker, bara för att ge henne något. Efter helvetesveckan blev hon helt fri från drogen.

Två gånger i veckan åker jag alltid till kyrkan med taxi och varje gång delar jag min svärmors berättelse med chaufförerna. Efter ett tag visste hela byn att hon blev fri från droger med hjälp av Jesus. Många blev kristna i byn under den tiden. De kristna i våra byar samlas i små trähus eller skjul med bara tak och inga väggar, för att tillbe och sjunga lovsånger. Eftersom folk bor i bergen är det inte lätt för många att ta sig till samlingsarna; från oss är det fem kilometer att gå och under vintern är det svårt att ta sig dit utan bil.

Jag måste också berätta om två män som var besatta och gick runt i snön helt nakna. Vi bad för dem och de blev befriade. Det gjorde att hela den byn förvandlades. Vi har också varit med och sett en häxdoktor bli befriad. Men efter ett tag blev myndigheterna oroliga för vad som händer i våra byar, de blev rädda och började hota mig. Jag blev då inkallad och utfrågad. De frågade:

– Hur många har kommit till tro? Vad får du för det?

– Jag får ingenting, men vill ni också bli frälsta? frågade jag.

– Nej, håller du på att manipulera oss för att vi ska konvertera? svarade de.

– Om Gud inte kallar och en människa inte själv vill ta emot, kommer han inte bli omvänd, sa jag.

Jag fortsätter att tjäna i byarna och går till olika platser för att evangelisera. Vi är nu 19 systrar som samlas regelbundet. Vi träffas en gång i veckan i hemmen, läser Bibeln och skriver ner våra reflektioner.

ARON:

Jag jobbar som evangelist och har en fru och två barn. Jag föddes i en bergsregion som kallas för Dödsskuggans dal. Min pappa var en ond man, han använde droger, odlade marijuana och har mördat en människa. Vi hade stor vingård och odlade druvor, men han hade också stor odling av droger. Vi var rädda för att han skulle hamna i fängelse; vi var en stor familj. Jag kan inte ens prata om vissa hemska saker han gjorde utan att börja gråta. När min pappa gifte sig med min mamma, var hon skild och hade en dotter från sitt förra äktenskap. Min pappa utnyttjade dottern sexuellt. Ingen visste vad han utsatte henne för, han var respekterad utåt sett och jobbade på kyrkogården. Vi brukade hjälpa honom att begrava folk. Han sa alltid till mig att det är viktigt att vara en riktig muslim; jag förstod inte vad han menade för att jag trodde att jag var muslim.

Efter militären började jag jobba som säkerhetsvakt. På jobbet mötte jag en bror som delade evangeliet med mig för första gången i mitt liv. Vi hade stora diskussioner under ett halvår. Jag hävdade att vi kommer ju från Centralasien, hur kan vi tro på Jesus? Jag tänkte att det bara är rysar som är kristna i våra länder. Men han ledde mig till Jesus, även om det skapade en konflikt i mig; jag ville ju till himlen, samtidigt tänkte jag att jag är ju en muslim. Min vän sa att jag inte kommer förlora någonting, Jesus är inte min fiende, utan jag vinner evigheten genom att ta emot Jesus. Det var en kamp mellan hjärtat och hjärnan. När vi till slut bad tillsammans och jag lämnade mitt liv till Jesus, hände det något efter jag sa: "Amen". Jag började skaka och kände snart en lättnad och en försäkran om att Jesus är den riktiga Guden. I den stunden förstod jag det på riktigt.

Men min vän var tvungen att ta ett annat jobb och jag blev ensam på min arbetsplats. Jag gick till en lokal kyrka i början, men slutade att gå efter ett tag. I tre år gick jag inte till kyrkan. Jag jobbade kvar som säkerhetsvakt och började stjäla saker. En dag blev jag fast och fick sedan sitta i fängelse i 45 dagar. En söndag i fängelset, hittade jag ett litet Nya Testamente som någon

hade gömt inne i en vägg. Jag försökte be till Jesus, att Han skulle befria mig så jag kunde börja gå i kyrkan igen. Men jag visste inte hur man ber, det enda jag visste var Jesus. Så jag sa bara: "Jesus, rädda mig!" Det var ett mirakel att jag blev fri från fängelset. När vi fick en ny president år 2001, kunde han fria några fångar och jag var en av dem! När jag kom hem, var jag orolig hur jag skulle säga till min fru att jag vill gå i kyrkan. Hon visste inte att jag var kristen, jag hade inte vågat säga det till henne. Men när jag kom hem, sa min fru till mig:

-Vi går till kyrkan.

-Är du kristen? frågade jag.

-Ja, sa hon

-Jag är också kristen, svarade jag glatt.

Vi visste inte om varandras omvändelse och det var min fru som vågade säga det först. Nu delar jag evangeliet med andra. Eftersom jag har studerat både Koranen och Bibeln på djupet, kan jag övertyga andra om att de som muslimer är lurade. Jag har berättat om Jesus i min hemby och min kompis blev frälst, tillsammans med hela hans familj. När jag var i hembyn hade vi inget ställe att samlas på och jag frågade min pappa om vi kunde vara i hans hem; jag berättade också att jag tror på Jesus. Men han blev jättearg. Ändå fortsatte jag fråga honom, om och om igen, om vi kunde samlas hemma hos honom. Till slut fick vi det.

Vi hade alltid lovsång på våra samlingar, så pappas hem fylldes av det. Efter tre år, tittade jag in i min pappas ögon och de hade blivit ljusare på något sätt. Jag erbjöd honom att ta nattvard med oss och sa att han måste omvända sig, bekänna sina synder och be om syndernas förlåtelse. Vi var bara män på samlingen. Det händer aldrig att en muslim öppet bekänner sina synder framför många andra personer, men nu var han redo att göra det inför 15 män. Han började tala frimodigt men till slut det blev det bråk och pappa fick en stroke. Efter två månader dog han. Jag tänkte att Gud kanske tog honom så att han inte skulle förlora sin nya tro.

Namnen är ändrat av säkerhetsskäl

” En söndag i fängelset, hittade jag ett litet Nya Testamente som någon hade gömt inne i en vägg.

Även i Dödsskuggans dal är Herren med Aron och hans familj.

Andliga varelseser på en mänsklig resa

Varje steg kan bli en bön på livets pilgrimsfärd.

TEXT OCH FOTO SIRLE KÖRVITS

Jag tycker om pilgrimstanken. Vi kristna, trons människor, är pilgrimer eller främlingar här på jorden eftersom vi har ett annat hem som Jesus har förberett för oss. Som det står i Hebreerbrevet 11:13-14, bekänner vi oss att vara gäster och främlingar på jorden och på det sättet visar vi att vi söker ett hemland. Här ska vi inte bli för hemmastadda och det är inte meningen att allt ska vara bekvämt. Vår livsvandring liknar en pilgrimsvandring, den har ett inre och ett yttre mål och vi går tillsammans med Gud. I boken Pilgrimens tidegärd står det: "Det första namnet på dem som ville följa Jesus var inte 'de kristna' utan 'de som är på Vägen'."

JAG HAR GJORT både korta och lite längre pilgrimsvandringar. Friheten att bara gå och andas utomhus i några veckor lockar mig och en längtan att få höra och känna Gud på ett odelat sätt på vägen. Utrustningen på en pilgrimsvandring består dels av det yttre, men också av en inre vandringsutrustning, så som bönen, överlåtenheten och tystnaden. När man väl är på väg kommer man in i långsamhetens rytm och livspulsen får sakta ner ett tag. I långsamheten är det enklare att vara närvarande i nuet. I tyst-

naden blir Guds röst tydligare.

I SVERIGE finns många fina leder med pilgrimstanken som grund. Vägen har mycket att lära oss. En längre pilgrimsvandring gjorde jag däremot från Portugal till Spanien, på den berömda Camino de Santiago. Jag gick kustvägen, i två veckor från Porto till Santiago de Compostela och gick totalt över 230 kilometer. Det är en väg som går bredvid Atlanten, i portugisiska och spanska skogar, på landsbygden och byar som doftar paprika och tomat, vid vindruvsodlingar, i små och stora städer, med övernattningar i olika pilgrimshärbärgen. Vandringen innebär vackra vyer, människor i alla åldrar och från olika länder, natur och kultur, men också skavsår på fötterna, ansiktet bränt av solen och en ömmande kropp. Vissa dagar var tröttheten så stor att jag började kamma mitt hår med tandborsten.

NÄR VÄGEN blev en rytmisk lunk, tröttheten oöverbinnerlig, och jag var ensam på en grusväg mitt i ett främmande land, fann jag att det är endast Gud jag ropar till för hjälp och stöd. Han visade sig vara trofast varenda kilometer och jag kunde lita på Honom totalt. Jag började vägen tvivlande, eftersom bördor som livet kan komma med kändes för tunga. Men jag erfar att även

” Det första namnet på dem som ville följa Jesus var inte 'de kristna' utan 'de som är på Vägen.' ”

om jag gick vilse i skogen, kom jag ut till slut och varje kväll hittade jag fram till dagens mål. Det enkla i livet, när allt man äger och behöver ryms i en ryggsäck och det enda man behöver tänka på är att gå, be, äta, dricka och vila, blev till en stor välsignelse. Och jag hittade ett citat i min pilgrimsvandringbok, som beskriver allting väldigt kärnfullt: "Vi är i grunden andliga varelser på en mänsklig resa, inte mänskliga varelser på en andlig resa. Livet i sig är en pilgrimsvandring och varje steg en bön."

PÅ VÅR LIVSVANDRING är Gud på samma sätt oss nära genom olika säsonger, oavsett om vi känner närvaron eller inte. I ljuset av detta är det inte svårt att förstå att en återkommande önskan från de lokala hjältarna på fälten är att vi ska be för dem. Ofta är deras första önskan att vi ska stödja deras kamp i den andliga. När vi står tillsammans i bön, känner de sig mindre ensamma i de hotfulla miljöerna som de ofta lever och arbetar i. Det är från Gud som hoppet och förmågan kommer och det är till Gud de vill sätta all sin förtröstan.

SÅ, NÄR DU ger din gåva, skicka med dina böner också, och när du inte har möjlighet att ge så vet du om att dina böner är till stor välsignelse.

Var med och be

Be för missionärer och evangelister som arbetar över hela världen.

Be för förföljda systrar och bröder och för att fler ska kunna samlas på en trygg plats för att tillbe Gud tillsammans.

Be för alla elever och lärare på bibelskolor, för arbete på sjukhus, rehabiliteringscenter och fängelser.

Be för dem som kämpar för sin rätt att utöva sin kristna tro i hotfulla miljöer och att fler församlingar ska kunna bli officiellt registrerade och godkända i sina länder.

Be för arbetet med bibelöversättning, för alla nyfrälsta och för sökande.

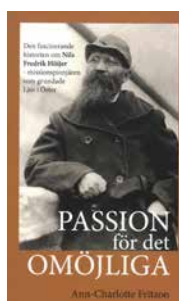
Be för dem som drabbas av naturkatastrofer eller personliga tragedier.

Be också för dem som ingen ber för.

Bokrea!

Res med oss genom böckerna. Tillbaka i tiden om grundaren för Ljus i Öster och vidare till berättelser från bland annat Nordkorea, Kina, Laos och Mongoliet.

Passion för det omöjliga

Ann-Charlotte Fritzon

15 kr

Historien om Nils Fredrik Höjjer, missionspionjären som grundade Ljus i Öster.

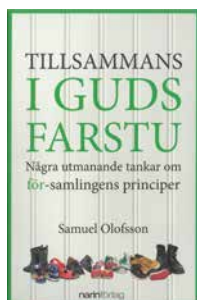

När det regnar i bergen

Eileen Crossman

90 kr

Om James Fraser (1886-1938) som arbetade bland Lisu-folket i Yunnan, Kina.

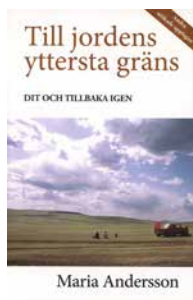

Tillsammans i Guds farstu

Samuel Olofsson

90 kr

Om den kristna församlingen här på jorden som en för-samling av den stora samlingen som väntar i himlen en dag.

Till jordens yttersta gräns

Maria Andersson

110 kr

Om Maria och Magnus som var missionärer i Mongoliet.

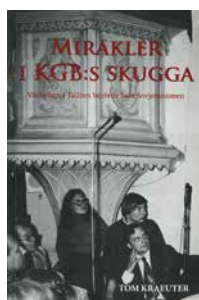

Med en vit rock i sotflagornas land

Lars Narin

90 kr

Om en livsresa som tar oss till bland annat före detta Sovjetunionen och in i det slutna Kina.

Mirakler i KGB:s skugga

Tom Kraeuter

25 kr

Om väckelsen i Tallinn på 1970-talet som berörde hela Sovjetunionen.

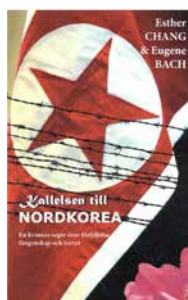

En kristen läser Koranen

L. M. Abdallah

35 kr

Bra hjälpmedel att bekanta sig med Koranen, för den som har kontakt med muslimer.

Kallelsen till Nordkorea

Esther Chang och Eugene Bach

35 kr

En kvinnas seger över förföljelse, fångenskap och tortyr.

Frakt tillkommer: 55 kr. **Beställ via mejl:** info@ljusioster.se eller telefon 08-564 840 40.

Vinn en bok!

Lös korsordet och skicka in det till oss senast den 20 april. Vi lottar ut 5 böcker bland dem som löst korsordet! Vinnarna presenteras i en livesändning på Facebook den 23 april kl. 15.00.

Från alla tungor. En bibelöversättares resor i ord och ton.

Tony Larsdal

En melodisk berättelse om att hitta sin kallelse som bibelöversättare. Lovsången och musiken från författarens resor har en central del i boken. Den innehåller även noter, sångtexter och QR-koder för lyssning. Tony Larsdal är präst och översättningsansvarig på Stiftelsen Svenska Folkbibeln.

<p>Foto: Sine Kowitz</p>				UPPHÖVSMAN		↘	VÄST	↙	FYLLER	ÄR SARAKAEL		↘	BLAD
				SÖKER ORIENTERARE STILLA			OM OSS		JUBILAR	EXEMPEL PÅ EN			SOM
				→					FEMTIO	INGEN I VÄST			DOPPAS
				KRIS-PLATS					▽				SIM-FAGEL
				DEN ÄR ETT BEN I HUVUDET			LÄMNA		AMPERE	ÖGOJA			
				↘			↘		SYSKON				
				RÖRA AT BADA HÄLLEN			PERIOD			OM-DÖME FÖRUT			VAR JESUS
				↘			VAR KÖRT-VÄXTA						
									INGEN BRA SAK GRUNDA				ORT I LETTLAND
				SOM HUND OCH KATT		DELAR AARE		↘				▽	
SÄNDER VÄGOR		SKRAM-ORD			ÄR TRE PLATTFORMAR								
STARTAR OCH ÄNDAR KRIG							ANKAR-LAND	↘	FÖR TILL HIMLEN				
CA 0,9 METER					TILLBE OCH ÖPPNA	NÖD-TÖRFT	RÄCKER	ÄR FARENS PALS					
FIXAD										KORT ÄNGLASTAD			
					GER GIN SMAK				SILVER	SJUNGS I PORTO			
MOT-STÄNDARE			KORT-HÖG	VAK				FIK GÅR TRALL I				TÄCKER TIDVIS SILJAN	
					VIRRIGA							ÄLDRE KAMP	
↘					@								
BAD-STÄLLEN		BÄR ÖLLÖN		↘	ALL-DELES		LED I PARIS			FÖRN-GRÄV			
FIMPAS I						FÖR PLATS-SÖKANDE						 BENSONX BENGT CARLSSON	

Skicka in lösningen till: info@ljusioster.se eller Ljus i Öster, Gårdsfogdevägen 16, 168 67 Bromma. Glöm inte att skriva namn och adress.

Välkommen till en årsmötesdag i Göteborg!

När? Lördag den 20 april
Var? Frihamnskyrkan, Göteborg

Program:

- 13.00 Lunch för dem som önskar.
- 14.00 Seminarium med en gäst från Centralasien.
- 16.00 Årsmöte. OBS! Endast för anmälda medlemmar.
- 17.30 Middag för dem som önskar.
- 19.00 Missionsmöte med talare från Centralasien.

Anmälan till årsmötet senast den 1 april via mejl info@ljusioster.se.

Anmälan till seminarier och förbeställning av mat, se vår hemsida www.ljusioster.se

Mer information, klicka på QR-koden.
Du kan också ringa oss på 08-564 840 40.

Med reservation för ändringar.

Resa till Armenien

Vill du följa med på en teamresa i september till Armenien?
Kontakta oss: info@ljusioster.se

Söker du sommarjobb?

Hör av dig om du vill sommarjobba för Ljus i Öster på konferenser i sommar! Maila: info@ljusioster.se
Märk mejlet med "Sommarjobb".

Boken om hur Sverige blev
det mest udda landet i världen,
och hur vårt land skulle kunna
vändas åter till Gud

Läs mer, boka församlingsbesök eller
beställ boken på perewert.se

LPD ENGINEERING AB

Konsulter inom energi, miljö och avfall

UNIK OCH UPPSKATTAD STUDIEBIBEL!

Den visuella vägen in i Bibeln
med över 600 sidor nyhetsgrafik

**STEG
FÖR STEG
& vårens
NYHETER**

"Den absolut bästa studiebibel jag jobbat med"
Anders Sjöberg, präst, teol lic och Israelguide

"En guldgruva av information"
David Nyström, högskolelektor
i Nya testamentet

SAMMA PRIS
695:-

Blå skinnimitation
eller svart cabra
(bonded leather)

Jonas Dagsons pedagogiska guidning
med diagram, illustrationer, kartor och
möjliga tolkningsnycklar.

STORSTILSBIBELN

En läsvänlig och
elegant Folkbibeln
i A4-format med
riktigt stor text.
Komplett med noter.
495-595:-

KOMPAKT

Smidigast format, snyggast omslag
och samma rika innehåll.
99-299:-

**XP
MEDIA**
xpmedia.org

Lokala hjältar

Ljus i Öster stödjer modiga lokala missionärer världen över, som trotsar faror för att sprida Jesu kärlek. En av dem är Davron. Genom en gåva till Ljus i Öster möjliggör du mission bland de onådda och hjälper Davron och andra lokala hjältar att evangelisera på platser där det behövs mest.

Vill du stötta arbetet
med lokala missionärer?

Swisha en gåva till

900 36 25

Märk med "Lokala hjältar"

Skanna QR-koden för
att ge en gåva via swish.